

**25 Jaar tafeltennis
in Valkenswaard
1962-1987**

TTV Valkenswaard

Jubileum boek

1962 – 1987

Inhoudsopgave

Voorwoorden	4
1.1 Voorwoord burgemeester van Valkenswaard	4
1.2 Voorwoord voorzitter NTTB	5
1.3 Voorwoord ere-voorzitter	6
1.4 Voorwoord voorzitter	7
2 Inleiding	9
3 Historisch overzicht	10
3.1 In vogelvlucht	11
3.2 Het prille begin	12
3.3 De Dennenberg	16
3.4 De Sporthal	19
3.5 De Hutakker	21
3.6 Valkencourt	23
4 De historie nader bezien	25
4.1 Accommodaties	26
4.2 Sponsoring	29
4.3 Het spelniveau	32
4.4 De financiën	36
4.5 Pers en publiciteit	38
4.6 Diversen	41
5 Met dank aan	43
5.1 Colofon	44

1.1 Voorwoord burgemeester van Valkenswaard

De viering van het zilveren bestaansjubileum van tafeltennisvereniging Valkenswaard valt samen met de officiële opening van een eigen accommodatie. Dit is een dubbele felicitatie waard. Bij een 25-jarig jubileum mag een gelukwens niet ontbreken en zeker niet als het een vereniging gelukt is een eigen zaal aan te kopen, in dit geval de voormalige gymzaal van de gemeente aan de Hertog Hendrikstraat.

Alhoewel de naam tafeltennisvereniging Valkenswaard in deze gemeente een zilveren jubileum niet doet vermoeden, zullen velen weten dat het hier gaat om de voormalige tafeltennisvereniging "De Dennenberg", genoemd naar de

toenmalige accommodatie. Later speelde men onder de naam "Nikon". Met de tijd dat Nikon gebruik maakte van de gemeentelijke sporthal groeiden de prestaties en werd de vereniging nog bekender, waardoor al gauw meer en beter geoutilleerde trainings- en wedstrijdruimte ontbrak. Een tijd lang heeft men een onderkomen gevonden in Valkencourt, waarbij de vereniging onder deze zelfde naam voortging. Ook nu bleven de successen niet uit. Middels de media hebben wij ons regelmatig persoonlijk kunnen overtuigen dat op hoog niveau gespeeld werd. Topsport in Valkenswaard.

Ik kan me voorstellen dat de vereniging, na drie maal een naamsverandering te hebben moeten ondergaan, nu gekozen heeft voor de "veilige" naam: Valkenswaard.

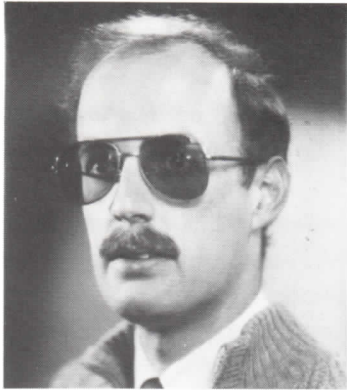
Ongetwijfeld zal, nu de tafeltennisvereniging een nieuwe naam én een eigen accommodatie heeft, het een uitdaging en een stimulans zijn om met veel enthousiasme Valkenswaard in de competitie te houden.

Ik hoop dat tafeltennisvereniging Valkenswaard zich mag blijven verheugen in een grote belangstelling. Gaarne wens ik het bestuur en de leden veel succes voor de toekomst en een goede, sportieve viering van het zilveren jubileum.

De burgemeester van Valkenswaard,

Mr. J.M. Bartels.

1.2 Voorwoord voorzitter NTTB

Het is niet erg gebruikelijk dat het hoofdbestuur zelf in actie komt bij de gelegenheid van het 25-jarig bestaan van een NTTB-vereniging. In de 52-jarige geschiedenis van de tafeltennisbond kennen we al een aantal 50-jarige verenigingen. De 25-jarigen onder de ruim 1000 verenigingen zijn jong in jaren en groot in aantal.

Toch wil ik graag een uitzondering maken op deze regel. Dat heeft alles te maken met de rol die TTV Valkenswaard de afgelopen jaren binnen de Nederlandse toptafeltenniswereld heeft gespeeld.

Als uitvloeisel van sponsoring van een sterke en goed georganiseerde vereniging kon een topclub ontstaan. De daarbij regelmatig aangetrokken buitenlandse spelers zorgden er in belangrijke mate enerzijds voor de nodige successen in de Europa-cup en anderszijds voor het landskampioenschap bij de heren in het seizoen 1985/86. Uw sterren waren veelal de krenten in de eredivisie, hetgeen zeker tot algemene spelpeilverbetering, meer attractie en toch ook wel jaloezie hebben geleid.

Daarnaast is de NTTB kind aan huis in Valkenswaard. Als uitvloeisel van sponsorcontracten tussen het sportcentrum Valkencourt en de NTTB zijn er onder meer een aantal belangrijke topevenementen in uw thuisgemeente gehouden.

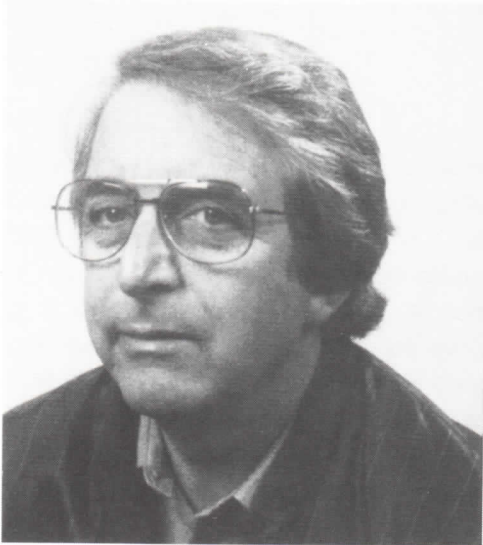
Ik heb er alle vertrouwen in dat het bovenstaande zich ook de komende jaren zal voortzetten.

Namens het hoofdbestuur wil ik u dan ook van harte feliciteren met uw jubileum.

Paul Koopman

bondsvoorzitter

1.3 Voorwoord ere-voorzitter

Zoals bij een zilveren huwelijksfeest de gedachten onwillekeurig teruggaan naar de dag van de bruiloft en de verkeringsstijd, zo gaan mijn gedachten terug naar het prille begin van de vereniging.

Dankzij het initiatief van de heren Smeets en van Hulsel, of zoals ze in de wandelgangen werden genoemd, Willy en Harry, bezit Valkenswaard thans een bloeiende tafeltennisvereniging. Beiden hebben, alvorens de daadwerkelijke oprichting een feit was, het nodige moeten doen. Er was immers niets. Geen geld, geen leden, geen materiaal, geen zaal. Na veel praten en nog meer bedelen kwam de vereniging tot stand. Valkenswaard is de intiatiefnemers

daarvoor veel dank verschuldigd. Ook de leden zelf mogen dankbaar zijn. Het resultaat na 25 jaar is iets om trots op te zijn.

De tafeltennisvereniging heeft op haar ledenlijst enkele leden staan, die ook op de allereerste ledenlijst stonden. Dat wil wel wat zeggen. Het betekent, dat deze leden zich 25 jaar lang thuis hebben gevoeld in de vereniging. Zo heb ik de vereniging gedurende de afgelopen 25 jaar ook steeds ervaren: als een tehuis, waar je je vrienden aantrof als je er binnenliep. Velen denken er kennelijk ook zo over. Ook voor hen betekent de vereniging een stuk gezelligheid. Ze blijven er lid van, ook al tafeltennissen zij zelf niet meer.

Als ik de afgelopen 25 jaar overzie, dan mag ik contateren dat er heel wat tot stand is gebracht. Op lokaal-, regionaal- en nationaal niveau, is de vereniging niet meer weg te denken.

De toekomst kan met vertrouwen tegemoet worden getreden. Daarvoor staan een enthousiast bestuur, kwalitatief hoogstaand kader en sportieve leden garant. Graag spreek ik de overtuiging uit, dat zij allen zullen zorgen voor nog eens 25 jaren tafeltennisplezier in Valkenswaard.

Jan Kuitert
ere-voorzitter

1.4 Voorwoord voorzitter

In 1962 is de basis gelegd voor een tafeltennisvereniging, die nu nog bestaat onder de naam "TTV Valkenswaard". Degenen onder U die weten wat het betekent om een vereniging "aan de praat" te houden, om steeds weer toegewijde bestuursleden, ijverig kader en enthousiaste leden te hebben en te houden, weten dat er heel wat doorzettingsvermogen voor nodig is geweest om het mogelijk te maken dat we nu ons 25-jarig jubileum kunnen vieren. Aan de mensen van toen danken wij het feest van nu!!!

De wederwaardigheden van de afgelopen jaren waren niet gering. Het is goed om ons dat te realiseren. Mede daarom heeft het bestuur aan enkele actieve leden gevraagd om een aantal feiten uit het verleden te verzamelen en te bundelen. En zo ontstond dit jubileumboek. Hierin worden enkele mensen nog eens in het zonnetje gezet en een aantal gebeurtenissen weer eens opgehaald.

De samenstellers hebben zich op een meer dan voortreffelijke wijze van hun taak gekweten, reden waarom ik ze op deze plaats namens het bestuur van harte wil bedanken.

Waarschijnlijk kan niemand inschatten hoeveel tijd er aan interviews is besteed, hoeveel graafwerk er in de archieven is verricht en hoeveel vergaderuren ervoor zijn gebruikt. Samenstellers, het resultaat mag er zijn. **BRAVO.**

Laat het voor alle leden een stimulans zijn om nu op hun beurt te tonen dat de energie van honderden die ons voorgingen, niet voor niets is geweest. Deze stimulans zal er dan toe leiden dat wij de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien.

Ad Klomp
voorzitter

Tafeltennis

2 Inleiding

Er zijn vele opzetten mogelijk voor een jubileumboek van een vereniging. Een jubileumboek dient echter, welke vorm er ook aan wordt gegeven, in eerste instantie de historie van de vereniging te beschrijven. Die historie betekent voor oudere leden een plezierig weerzien en geeft de nieuwere leden een brok informatie over hun vereniging. Verder presenteert een jubileumboek de vereniging aan officiële personen en instanties. Met de huidige opzet vertrouwen de samenstellers zich naar behoren van hun taak te hebben gekweten.

Niet alle feiten en gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaar waren bij de samenstellers bekend, want hun herinneringsvermogen is niet onbeperkt.

Om de historie toch zo accuraat mogelijk weer te geven zijn er verschillende informatiebronnen aangeboord.

Diverse personen werden geïnterviewd, verslagen van vergaderingen werden doorgenomen, correspondentie doorgespit, clubbladen opnieuw met belangstelling gelezen en tenslotte hebben de samenstellers hun grijze cellen aangespoord tot het ophoesten van feiten, gebeurtenissen en voorvallen.

Er is getracht het jubileumboek "prettig leesbaar" te maken. Feiten worden daarom afge-

wisseld met achtergrondinformatie, luchtige verhalen en foto's.

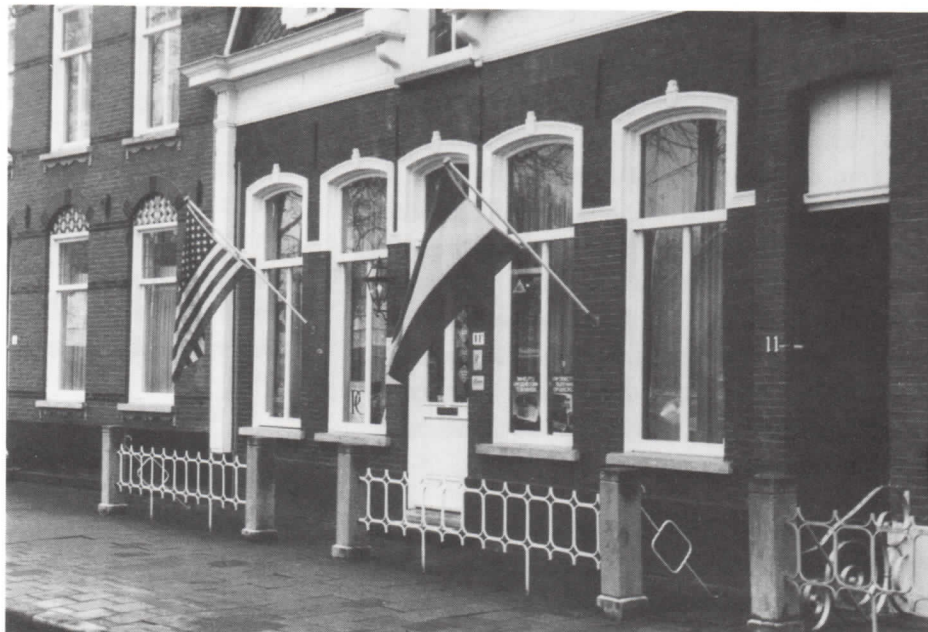
De geschiedenis van de vereniging is terug te vinden in de hoofdstuk 3. Allereerst worden in vogelvlucht de belangrijkste wapenfeiten geschetst en daarna volgt het echte historische overzicht. In hoofdstuk 4 worden vervolgens meer specifieke onderwerpen nader belicht.

Er is uiteraard getracht zo volledig mogelijk te zijn en de waarheid geen geweld aan te doen. Niet iedereen zal zijn of haar naam in dit boek terugvinden en mogelijk zijn bepaalde belangrijke personen en gebeurtenissen ten onrechte niet in dit boek opgenomen. De samenstellers bieden hiervoor bij voorbaat hun verontschuldiging aan.

De samenstellers zijn dank verschuldigd aan het bestuur, dat hun de gelegenheid heeft gegeven in volle vrijheid aan het boek te werken. Hierdoor is een stuk tafeltennishistorie aan de vergetelheid ontrukkt en zal het de samenstellers van het jubileumboek ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de tafeltennisvereniging een stuk makkelijker vallen te zijner tijd hun jubileumuitgave te verzorgen. De eerste 25 jaar ligt dan immers kant en klaar voor hun neus, als zij tenminste nog een exemplaar bij een oudgediende hebben weten te bemachtigen.

De samenstellers.

3 Historisch overzicht

De eerste accommodatie, zoals die er thans uitziet, gelegen aan de Markt. Door het poortje naast nr. 11 kon de speelzaal worden bereikt.

Zaal Lugano aan de Leenderweg. Behalve de Stella Artois reclame is er weinig aan het exterieur veranderd.

3.1 In vogelvlucht

- 1962 Oprichting door Willy Smeets en Harry van Hulsel in Zaal Manders op de Markt.
- 1962 Verhuizing naar Zaal Lugano, en aansluiting bij de NTTB, onder de naam TTV Lugano.
- 1963 Terug naar Zaal Manders, nu Bar Central geheten.
- 1965 De eerste trainer – Harry Coppens – wordt aangetrokken.
- 1966 Fusie met TTV Bergeyk. De vereniging gaat verder onder de naam TTV Reflex.
- 1967 Verhuizing naar het Dennenberg-complex. De vereniging heet voortaan TTV De Dennenberg.
- 1968 De verenigingsstatuten worden bij Koninklijk besluit dd 14 mei 1968 goedgekeurd.
- 1970 Het eerste team wordt kampioen in de tweede klas.
- 1970 Jan Suiskens wordt als trainer/speler verwelkomd.
- 1973 Oliecrisis. Er is geen olie. Sinterklaas arriveert per taxi en in de olie op De Dennenberg.
- 1975 Volwaardige sponsoring. KLM-tours zorgt voor kleding en stort 5000 gulden in de kas.
- 1976 Het Dennenberg-complex wordt verlaten en de sporthal aan de Amundsenstraat betrokken.
- 1976 Jan Kuitert wordt ere-voorzitter. Ad Klomp volgt hem als voorzitter op.
- 1977 Nikon start sponsoring. De nieuwe naam is “TTV Nikon Valkenswaard”.
- 1978 Het honderdste lid meldt zich aan.
- 1978 Nikon 1 veroverd de titel in de overgangsklasse.
- 1979 Nikon 1 veroverd de titel in de promotie-hoofdklasse.
- 1980 Het wordt eentonig. Nikon 1 veroverd de titel in de hoofdklasse.
- 1982 Na jarenlang in de sporthal gespeeld te hebben, vertrek naar de Hutakker.
- 1984 Beëindiging van het sponsorcontract door Nikon.
- 1985 De vereniging verhuist naar het Valkencourt-complex en heet voortaan “TTV Valkencourt”.
- 1986 Het eerste team legt beslag op het landskampioenschap.
- 1987 De vereniging wordt eigenaar van een nieuwe accommodatie.
- De toekomst kan met vertrouwen tegemoet worden gezien.

3.2 Het prille begin

Het idee om te proberen een tafeltennisvereniging in Valkenswaard op te richten werd geboren tijdens een gesprek, dat Willy Smeets in het najaar van 1961 met zijn buurman Harry van Hulsel had. Beiden waren het erover eens, dat er in Valkenswaard beslist wel voldoende belangstelling zou blijken te zijn, maar dat een initiatief wel eens zou kunnen stranden op een tekort aan financiële middelen. Er moesten immers tafeltennistafels worden aangeschaft en waar moest het geld daarvoor vandaan komen?

Via Jo van Leeuwen, die op dat moment zijn zaak aan de Stationsstraat had, werd contact gelegd met Harry Vermeulen, voorzitter van de K.A.B.¹ afdeling Valkenswaard. In een gesprek met hem bleken beide initiatiefnemers zoveel overtuigingskracht te bezitten, dat Harry Vermeulen er in toestemde met zijn bestuur te zullen overleggen, of het mogelijk was, voor de nog op te richten tafeltennisvereniging twee tafeltennistafels te financieren. Dit geschiedde; het voorstel werd aangenomen, zodat definitief tot de oprichting van een tafeltennisvereniging kon worden besloten. Er werden afspraken gemaakt; de tafeltennistafels werden door de K.A.B. gekocht en ter beschikking van de tafeltennisvereniging gesteld. Na een mededeling in de Kempener Koerier stroomden de nieuwe leden toe.

Op 8 februari 1962 vond de officiële oprichting plaats in zaal Manders op de Markt. Er werd op een informele maar democratische wijze een bestuur gekozen, bestaande uit Willy Smeets (voorzitter), Suzanne Otter (secretaresse) en Harry van Hulsel (penningmeester).

Een van de eerste besluiten, die na overleg met de leden werd genomen, was de verhuizing naar

¹Katholieke Arbeiders Beweging

een andere, beter verwarmde zaal. Het zakelijk instinct van het toenmalige bestuur blijkt uit het feit, dat de vereniging de naam "Lugano" ging voeren, toen de eigenaar van zaal Lugano aan de Leenderweg met een bescheidenere zaalhuur genoeg wilde nemen, als de tafeltennisvereniging als tegenprestatie de naam "Lugano" zou gaan voeren.

Alhoewel er de eerste jaren geen officiële notulen van bestuurs- en ledenvergaderingen werden gemaakt, zorgen bewaarde documenten achteraf toch voor een stukje Valkenswaardse tafeltennisgeschiedenis. Uit een van deze documenten blijkt, dat er op 7 mei 1962 een contract met de K.A.B. werd getekend. Een interessant stuk.

KONTRAKT.

Teneinde het mogelijk te maken de plannen om tot oprichting van een tafeltennisvereniging in Valkenswaard te komen te realiseren heeft het bestuur der Katholieke Arbeiders Beweging (K.A.B.) onder bepaalde voorwaarden 2 (twee) tafeltennistafels met toebehoren beschikbaar gesteld aan genoemde tafeltennisvereniging, welke de verenigingsnaam "Lugano" heeft aangenomen.

Ten aanzien van de voorwaarden komen de besturen der K.A.B. afdeling Valkenswaard en de tafeltennisvereniging "Lugano" overeen:

1. Het totale aankoopbedrag van twee Heemskerk-tafels plus toebehoren, e.o.a. volgens nota dd. 20 februari 1962 van Sportshop Saito te Valkenswaard, bedraagt Hfl. 395,- (drie honderd vijf en negentig gulden)
2. De tafels worden ter beschikking gesteld van tafeltennisvereniging "Lugano", doch blijven tot de tijd dat b.g. bedrag door de vereniging "Lugano" aan de K.A.B. is terugbetaald eigendom der plaatselijke K.A.B.
3. Zodra 50% (vijftig procent) afbetaald is zullen beide besturen schriftelijk overeenkomen dat 1 (één) tafel het eigendom wordt van de tafeltennisvereniging "Lugano".
4. De tafeltennisvereniging "Lugano" is vrij in het aflossingsbedrag en de aflossingstermijn, echter met de navolgende minimum:
  - a) De aflossing zal minimaal per week bedragen Hfl. 1,50 (één gulden en vijftig cent), d.w.z. per vier maanden Hfl. 26,- (zes en twintig gulden)
  - b) De afrekening zal per 4 (vier) maanden geschieden, t.w. 30 april, 31 augustus en 31 december, door afdracht ten huize van de penningmeester der K.A.B., Valkenswaard.De eerste 4 maanden-termijnbetaling zal zijn 31 augustus 1962 (negentien twee en zestig).
5. De tafeltennisvereniging "Lugano" blijft ook bij diofotol, brand e.d. aansprakelijk voor dit kontrakt. "Lugano" zal hiertoe een verzekering afsluiten.
6. Bij ontbinding der vereniging "Lugano" wordt vijftig, resp. honderd procent is afgelost worden één resp. twee tafels plus toebehoren ter beschikking gesteld der plaatselijke K.A.B.
7. Teneinde met de stand van zaken der vereniging "Lugano" steeds op de hoogte te zijn neemt men één bestuurder der K.A.B. als afgevaardigde in het bestuur van "Lugano" op. De plaatselijke K.A.B. benoemt deze afgevaardigde en kan in de afrekening wijziging aanbrengen.

Aldus overeengekomen te Valkenswaard, 7 mei 1962.

Naams tafeltennisvereniging "Lugano",	Naams K.A.B. afd. Valkenswaard,
W. Smeets, voorzitter	Harry Vermeulen, voorzitter
Mej.S.Otter, secretaresse	P.F.v. Liebhout, secretaris
H.v.Hulsel, penningmeester	A.v.Gemert, penningmeester

Het officiële contract met de KAB maakte het mogelijk te starten.

Op 7 juni 1962 was de aansluiting bij de Nederlandse Tafeltennisbond een feit, getuige een nota van die datum, waarop vermeld staat: Entreegeld Hfl. 5,-. Voor het seizoen 1962/63 werd ingeschreven met twee teams. Het kasboek is eveneens bewaard gebleven. Daaruit blijkt bijvoorbeeld, dat er begin 1962 een tweedehandse tafeltennistafel werd gekocht voor ... twintig gulden.

NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND
 Koninklijk goedgekeurd
 Busken Huetlaan 40   Telefoon 853239   Giro 268545

VOORBURG, 7-6-1962 ~~23855555555555~~

NOTA   № 1719

voor de T.T.V. *Lugano*
 te *Valkenswaard*
 van de Nederlandse Tafeltennisbond

Kontributie, Teamrechten, enz. Seizoen 1961-1962		
Sr. leden à f	f	
Jr. leden à f	f	
Persoonlijk lidmaatschap	f	
Teamrechten	x f	f
Teamrechten	x f	f
Teamrechten Jr.	x f	f
Entreegeld	f	5,-
Afdelingstoelag Sr.	x f	f
Afdelingstoelag Jr.	x f	f
N.S.F.	x f 0.10	
Diversen		
	f	5,-

Wij verzoeken U dit bedrag per omgaande te willen overmaken op girorekening No. 268.545 t.n.v. penningmeester van de N.T.T.B. te Voorburg of op girorekening No. 89623 t.n.v. 's-Gravenhaagse Middenstandsbank N.V. te 's-Gravenhage.

NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND
 Penningmeester
W. de Kluu
per giro 12/7-66

De eerste nota van de NTTB.

Op 16 april 1962 verzorgden de heren V.d. Burg en Essing van Atoom uit Eindhoven een demonstratie. Kosten: acht gulden. Voor de clubkampioenschappen 1964 werden twee medailles aangeschaft. Totale kosten: vijf gulden.

Voor het seizoen 1964/65 werd een "betaalde" trainer aangetrokken, in de persoon van Harry Coppens (Atoom-Eindhoven). Harry speelde 1^e klas, een voor de vereniging ongekend hoog niveau. Hij moest de vereniging optrekken naar een hoger spelpeil. Om aan de geldelijke verplichtingen ten opzichte van de trainer te kunnen voldoen werd een actie "donateurwerving" gestart. Een balavond, met verplicht entree voor de leden moest eveneens geld in het laadje brengen, maar deed dat niet. Na uitbetaling aan het orkest bleven er slechts enkele tientjes over, terwijl de trainer toch gauw zo'n 25 gulden per week kostte.

Tafeltennisvereniging Bergeyk wilde er aan het eind van het seizoen 1965/66 mee stoppen, wegens gebrek aan leden, maar vooral aan geld. Aangezien de vereniging een Heemskerk tafel in eigendom had en enkele spelers bereid waren in Valkenswaard te komen spelen, werd tot een fusie besloten. De NTTB verleende per brief dd. 22 augustus 1966 goedkeuring aan deze fusie. Beide verenigingen sloten op 9 september 1966 een overeenkomst. De namen van Wout van Glabbeek en Gerard van Hintum mogen in dit verband best genoemd worden.

Omdat de zaalhuur permanent een zware druk op de clubkas legde werd er door het bestuur voortdurend gezocht naar goedkopere en liefst ook nog betere trainingsmogelijkheden. Reeds in 1963 - de vereniging huisde toen nog in zaal Lugano aan de Leenderweg - werd met de eigenaar van bar Central (de oude zaal Manders) op de Markt, overeenstemming bereikt over het huren van de zaal. Zo kwam de vereniging weer terecht op het oude nest. Na de fusie met TTV Bergeyk verdween de naam Lugano, omdat er immers geen band meer met zaal Lugano bestond. De vereniging ging verder onder de naam TTV Reflex.

Alhoewel er aan het spelen in een zaal, direct achter een gezellige bar, voor de innemende leden beslist prettige kanten zaten, had het bestuur meer oog voor de hiermee gepaard gaande nadelige gevolgen. Er kwamen onvoldoende jeugdleden opdagen, die te zijner tijd de gelederen van de senioren zouden kunnen versterken. Ook in die tijd gold al het gezegde: "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst". Die toekomst zag er dus bepaald niet zonnig uit.

De voorzitter van het eerste uur, Willy Smeets in actie. Let op de feestversiering.

In de loop van 1966 kwam Wim van Gerven met het idee eens met "De Dennenberg" te gaan praten. Deze speeltuinstichting annex rollerclub had zojuist een eigen kantine geopend, waar wellicht getafeltennist zou kunnen worden. Bij het leggen van het eerste contact bleek, dat het bestuur van Stichting De Dennenberg reeds met de gedachte had gespeeld, om zelf met tafeltennissen te beginnen. Het klikte dus meteen, zodat er al snel zaken werden gedaan. Voor de tafeltennisvereniging zaten er nogal wat voordelige kanten aan de zaak. De Dennenberg beschikte over een behoorlijk potentieel

aan jeugd, beschikte over een eigen home, dus wat wil je nog meer? Dat de vereniging de naam TTV De Dennenberg zou moeten gaan voeren, was geen bezwaar. Het bestuur had er ook geen probleem mee, dat de tafeltennisvereniging een secretaris voor het bestuur van de stichting zou moeten gaan leveren. Na bestuursberaad ontstond de volgende situatie:

Willy Smeets trad af als voorzitter, maar hij bleef bestuurslid. Secretaris Jan Kuitert werd voorzitter en tevens secretaris van de stichting. Wim van Gerven werd secretaris.

Het bestuur, in gewijzigde samenstelling, besloot definitief met De Dennenberg in zee te gaan, omdat er voor de tafeltennissport vele belangrijke voordelen aan een samengaan zaten. De leden verleenden hun goedkeuring aan de fusie, omdat ze het ook wel zagen zitten. Er zou meer getraind kunnen worden. De prijs van de consumpties was laag. De contributie ging omhoog. Voortaan moest er 25 cent per week voor de stichting en 25 cent per week voor de tafeltennisvereniging worden betaald. Een koopje. Over de toekomst van de vereniging behoefde niemand zich meer zorgen te maken. Dat zat wel goed.

Hoe belangrijk de beslissing om met De Dennenberg samen te gaan was bleek later. De vereniging kon zich gaan ontpoppen. Het clubje werd langzaam maar zeker een volwaardige tafeltennisvereniging met regionale bekendheid. Een nieuwe periode brak aan: de Dennenbergperiode.

Bij de fusie bracht TTV Bergeyk clubkas en tafeltennistafel mee.

OVEREENKOMST.

De voormalige besturen van T.T.V. "BERGEYK" en T.T.V. "LUGANO", thans gefuseerd zijnde onder de naam T.T.V. "REFLEX", komen overeen, dat T.T.V. "Bergeyk" de clubkas, bestaande uit ca. f. 50,- in de nieuwe vereniging zal inbrengen, alsmede een "BERGEYK" tafeltennistafel in bruikleen aan de gefuseerde vereniging zal afstaan.

Deze tafel kan worden teruggevorderd, indien de leden uit Bergeyk de wens konbraken, weor een zelfstandige vereniging te stichten, echter met dien verstande, dat dit niet mogelijk is, tijdens een lopend competitie seizoen.

Aldus overeengekomen te Valkenswaard, 9 september 1966

Voor Bergeyk.

[Handwritten signature]

Voor Lugano.

[Handwritten signature]

NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND
AANGESLOTEN BIJ DE INTERNATIONAL TABLE TENNIS FEDERATION

Postgiro No. 268545

Koninklijk goedgekeurd
Lid van de Nederlandse
Sportfederatie

Opgericht 23 juni 1935

BONDSBUREAU:
Weverslaan 11
Voorburg - Telef. 840377
Bank: Nederl. Middenstandsbank
Giro v. d. bank 60.000 rek. 6350
t.n.v. Penningm. N.I.T.B., Voorburg
Onderwerp: Fusie.
Br/CB.

VOORBURG, 22 augustus 1966.

Aan het Bestuur van t.t.v. "Reflex",
de Heer J. Kuitert, secr.,
Eindhovenseweg 67,
Valkenswaard.

De NTTB verleende officieel zijn goedkeuring aan
de fusie met TTV Bergeyk.

Geacht Bestuur,

Na kennisneming van de inhoud van Uw brief dd. 15 juli 1966 delen wij U mede aan de hand van art. 15 van het Huish. Reglement de overtuiging te hebben, dat de fusie tussen de verenigingen "Dugano" en "Bergeyk" rechtens is geschied en onze goedkeuring hieraan te verlenen.

Geerne wensen wij de aldus ontstane t.t.v. "Reflex" alle goeds toe.

Met vriendelijke groeten,
NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND.

[Handwritten signature]
J. Bouër, secretaris.

c.c. Bestuur afd. Brabant.

Het dagelijks bestuur, bestaande uit Willy Smeets (voorz.), Jan Kuitert (secr.) en Wim van Gerven (penn.) speelde in team 2 en werd nog kampioen ook.

3.3 De Dennenberg

Het samengaan met De Dennenberg bracht grote veranderingen met zich mee. De vereniging had plotseling gedurende meerdere dagen per week een zaal beschikbaar. Deze uitbreiding van de trainingsmogelijkheden bracht behalve voordelen, ook het nadeel van het regelmatig opzetten en afbreken van de tafeltennistafels met zich mee.

De vele trainingsmogelijkheden en een gezellige kantine van de speeltuin brachten de leden ook in contact met het rolschaatsen. De beoefenaars van de verschillende sporten bezochten elkaars wedstrijden. De kantine vormde een ontmoetingspunt voor jong en oud. De tafeltennissers leverden een niet geringe bijdrage bij het totstandkomen van de rolhockey-afdeling van de rollerclub. Frans Smits en Toon van Gerwen bonden de rolschaatsen onder en wisten zich op te werken tot persoonlijkheden in de rolhockeysport. Tot op de dag van vandaag bestaan er vele vriendschapsrelaties tussen de beoefenaars van beide genoemde sporten.

De tafeltennissers hadden het binnen de speeltuin erg naar hun zin en dat had zijn weerslag op de ontplooiende activiteiten. Het bestuur ontwikkelde onder voorzitterschap van Jan Kuitert een algemeen verlangen, om verder te groeien. Het speltechnisch niveau werd danig opgekrikt, door het aantrekken van goede trainers, die belast werden met de technische verantwoordelijkheid voor jeugd- en seniorspelers.

Met name dient hier het werk van Jan Suiskens te worden genoemd. Met zijn technisch inzicht en kunnen verbeterde hij de techniek en tactiek, met zijn persoonlijkheid dwong hij respect af en door zijn hartelijkheid ging de jeugd voor hem door het vuur. Het bewijs hiervoor is het eerste jeugdteam dat de vereniging voor de landelijke

competitie had ingeschreven: Mart van Son, Marcel Outhuysen en Henk Smolders trokken onder begeleiding van Harry Fabrie door het land.

Jan Suiskens in volle actie.

Via scholierentoernooien en de speeltuin stroomde de jeugd vrijwel automatisch toe. Op het organisatorische vlak verrichte Wim Hanjoel het onmogelijke. Nooit werd er tevergeefs een beroep op hem gedaan als er voor de jeugd weer eens iets op poten gezet diende te worden. Ook Fred van Bree deed het nodige. Hij transporteerde de jeugd in een busje of wat daar voor door moest gaan. Achter het stuur daarvan demonstreerde hij niet alleen zijn rij- maar ook zijn toepkunsten.

Het kaarten op De Dennenberg en op toernooien was een virus dat onuitroeibaar bleek. Bijna iedereen werd er door aangestoken. Slechts twee keer per jaar werd er niet gekaart en dat was met Carnaval en Sinterklaas. Tijdens het Carnaval werd er gevoetbald. De besturen van de rolschaats- en tafeltennisvereniging namen het dan in de vaak ijzige kou en op een spiegelgladde rolschaatsbaan tegen elkaar op. Wat de bedoeling en het resultaat van de wedstrijd was, laat zich niet moeilijk raden. Het was dolle pret.

Ook Sinterklaas deed ieder jaar De Dennenberg aan om daar de harde werkers te belonen. Een keer was hij verhinderd. Dat was in 1973, wegens de oliecrisis. Er mochten op de dag van de sinterklaasviering geen auto's rijden. De schimmel van de goedheilig man was kreupel van ouderdom, dus belde de Sint af. Wat te doen? Jan Suiskens werd benaderd en die stemde er onmiddellijk in toe als plaatsvervanger op te treden. Degenen die het feest hebben meegemaakt, herinneren het zich nog als de dag van gisteren. De brouwerij was er goed mee.

De vereniging verwierf zich op De Dennenberg een reputatie van gezelligheid en activiteit. De stijgende baromzettingen brachten geld in het laadje, dat weer ten behoeve van de sport in de verenigingskas vloeyde. Het bestuur zat ook niet stil. Het clubje werd omgevormd tot een vereniging, waarin alle facetten van de tafeltennisport tot hun recht kwamen.

Met de komst van Jan Suiskens, die het niet beneden zijn stand vond, om in het eerste team van De Dennenberg te gaan spelen, brak het tijdperk van de tafeltennispersoonlijkheden aan, die tot meerdere eer en glorie van de vereniging, het eerste team gingen bemannen. Namen als die van Harrie Vaessen en het duo Jan Suiskens - Jo Handgraaf spreken voor zich.

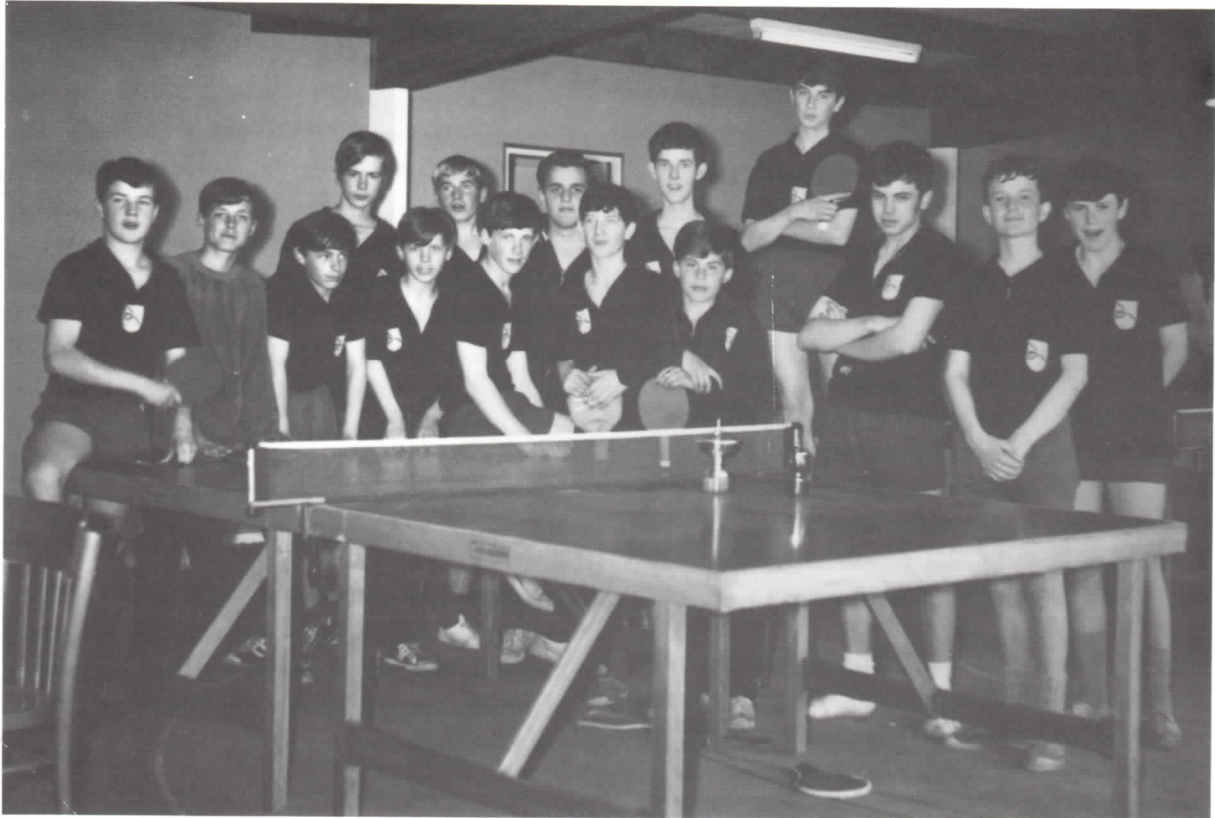
Carnaval op De Dennenberg.

De toeneming van het aantal leden, gekoppeld aan de grotere financiële armslag, zorgde uiteindelijk voor een hoger speltechnisch niveau en vroeg om een meer professionele aanpak. Er ontstond langzaam maar zeker behoefte aan verruiming van de faciliteiten. In feite was de speelzaal niet geschikt voor wedstrijden op niveau. Er waren onvoldoende uren beschikbaar voor de opvang van recreanten. Men eiste meer inspraak. De komst van Frits Bergman luidde het tijdperk van een professionele benadering in. De eerste ondersteuning (KLM-tours) kwam tot stand. De expansiedrang van de vereniging bracht het bestuur in aanvaring met het behoudende stichtingsbestuur, hetgeen uiteindelijk resulteerde in een ordinaar conflict.

Teneinde een definitieve breuk met De Dennenberg te vermijden, werd een nieuw bestuur gekozen, bestaande uit Ad Klomp (voorzitter), Nol van Son (secretaris) en Frits Staals (penningmeester).

Dit bestuur kon echter ook geen oplossing bewerkstelligen en de vereniging zag zich geplaatst voor het probleem van het vinden van een andere accommodatie. Met medewerking van de gemeentelijke overheid werd twee weken voor aanvang van de competitie 1976/77 een "tijdelijk" onderkomen gevonden in de sporthal aan de Amundsenstraat, zodat de vereniging het Dennenberg-complex kon verlaten.

Hiermede kwam tevens een einde aan een bewogen periode van bijna tien jaar, waarin de vereniging zich wist te ontpoppen van clubje tot volwaardige vereniging. Een nieuwe periode brak aan, waarin de vereniging de nationale top wist te bereiken door het aantrekken van gesponsorde topspelers.

Jeugd was op De Dennenberg ruimschoots voorhanden. Kent U ze nog?

3.4 De Sporthal

In de sporthal aan de Amundsenstraat kwam de vereniging opnieuw in nauw contact met andere sporten: zaalvoetbal, badminton en handbal. Vooral met de leden van de laatste groep ontstonden vele vriendschapsbanden en dat leidde ertoe, dat de tafeltennissers na het spel veelvuldig in de kantine van de sporthal te vinden waren.

De sporthal zelf had zowel voor- als nadelen voor de vereniging. De accommodatie was groot genoeg om het toenemend aantal leden en toeschouwers te herbergen en er heerste een gezellige sfeer.

De hal zelf bood meer dan voldoende ruimte om een groot aantal tafels te kunnen plaatsen. Op sommige trainingsavonden was slechts de helft van de hal beschikbaar; de ruimte was dan nog steeds groot genoeg, maar het geluid van andere sporten was natuurlijk wel nadelig voor de noodzakelijke concentratie bij de training. Verder was er nog het nadelige kostenaspect. De huur van de sporthal was zeer hoog en er stonden geen inkomsten uit de kantine tegenover. Het bestuur was dan ook voortdurend op zoek naar geld.

Nadat de eerste echte sponsor zich had aangediend en de contracten waren getekend, heette de vereniging voortaan Nikon. De zaalhuur kon nu eindelijk worden opgebracht en vooral de penningmeester kon opgelucht ademhalen. Financieel kon de vereniging er nu wel komen, maar het bestuur was toch van mening, dat er voor de toekomst geen voldoende basis was. De zaalhuur bleef hoog en het ideaal van een eigen home bleef levend. Uiteindelijk werd besloten definitief om te zien naar een eigen accommodatie.

Een eigen home is echter niet van de ene dag op de andere te realiseren. Er was tenslotte ook nog een vereniging, die verder uitgebouwd moest worden en alle aandacht opeiste. Het ledenaantal bleef voortdurend groeien en voorzitter Ad Klomp kon in deze periode dan ook het honderste lid begroeten.

Aangezien met de sponsor was overeengekomen de vereniging naar het hoogste niveau in Nederland te tillen, was een goede technische begeleiding meer dan ooit noodzakelijk. Aanvankelijk voerde Jan Suiskens nog steeds de scepter over de trainingen. Hij werd opgevolgd door Bert Onnes, jarenlang beste speler van Nederland.

De samenwerking was echter van korte duur, zodat na een jaar reeds naar een vervanger werd omgekeken. Die kwam in de persoon van Thieu van Vroenhoven. Onder zijn leiding slaagde

de sprong naar de hoogste klasse en de namen van de spelers uit die bloeiende periode mogen met dankbaarheid worden genoemd. Te beginnen met de onvergetelijke Jan Suiskens, die samen met Jo Handgraaf aan de bakermat van dit succes stond, droegen Theo van Gasteren, Paul Bakker en Feyka Kraayinga het hunne er toe bij om deze mijlpaal te bereiken.

Met name Thieu van Vroenhoven was de drijfveer achter de verdere verbetering van het spelpeil van de competitiepelers, zowel bij senioren als jeugd. De technische commissie, op

zijn initiatief in het leven geroepen, nam het bestuur veel technische en organisatorische zaken ten aanzien van competitie, toernooien en trainingen uit handen. Dat kwam het bestuur overigens best uit. Het had nu immers de tijd om alles in het werk te stellen om een eigen home te realiseren en die inzet werd uiteindelijk met succes bekroond, toen op 15 mei 1982 voorzitter/penningmeester Gerard Slegers de zaal aan de Hutakker officieel opende.

Het bereiken van de ere-divisie werd uitbundig gevierd.

3.5 De Hutakker

De openingsreceptie viel samen met het 20-jarig jubileum van de vereniging. Er werden vele gelukwensen in ontvangst genomen. Vooral de penningmeester was blij. Hij had weer eens behoorlijk wat geld bespaard, door twee feesten gelijktijdig te doen plaatsvinden.

De verhuizing van sporthal naar Hutakker was echter niet enkel een zaak van 'even een huurcontract tekenen en tafels opzetten'. Er moest met man en macht gewerkt worden om de zaal speelklaar te maken. Kleedkamers en sanitaire voorzieningen moesten ook worden aangelegd, evenals een kantine. De kantine werd als centraal ontmoetingspunt door iedereen als bijzonder belangrijk ervaren. Vanuit deze kantine moest de gezelligheid komen, want gezelligheid werd door de leden zeer op prijs gesteld. Er werden dus met graagte vele uren in de verbouwing gestoken.

Jo Handgraaf, jarenlang speler van het eerste en tweede team en "still going strong".

Dat ook anderen de gezelligheid op de Hutakker op hoge prijs stelden, bleek uit het feit, dat 'oude' vrienden van De Dennenberg en sporthal vaak op bezoek kwamen. Bij thuiswedstrijden van het eerste en tweede team, alsmede bij Europa-cup wedstrijden was het steeds een drukte van belang.

Er werd op alle mogelijke momenten weer fanatiek gekaart. Het was ook bijzonder goed toeven op de Hutakker. Daar zorgde de onvolprezen bar-bezetting wel voor. In het begin bemanden Wilma en Gerard Slegers samen met S. Slegers de bar. Waar die S. voor stond was niet duidelijk, want de goede man bleek Faos te heten, maar het was snel duidelijk dat Faos een goede greep van het bestuur was geweest. Hij ontpopte zich als een soort vader van de vereniging, vraagbaak voor iedereen en allesweter en is dat nu nog. Hulde.

Later namen Mien en Freddy van Bree de taken van Wilma en Gerard over. De vereniging is deze steunpilaren veel dank verschuldigd. Zij hielden de kantine draaiende en de gezelligheid op peil. Ook als het niet druk was, moesten zij present zijn. Elke week moest er gepoetst worden. De voorraden moesten steeds worden bijgevuld, etcetera.

Zo werd er een sfeer geschapen, waarin zowel top-, wedstrijd- als recreatiesport konden gedijen. Het 1^e team bleef in de vaderlandse top meedraaien, onder leiding van manager Frits Bergman en Bert Schoofs, die in 1982 Thieu van Vroenhoven als trainer was opgevolgd. Op alle niveaus konden diverse kampioenschappen worden gevierd. Het recreatie-tafeltennis op donderdagavond, het huisvrouwen-tafeltennis op

dinsdagochtend en de woensdagmiddag instuif voor de jeugd, werden druk bezocht. De vereniging bleef groeien. Het bestuur trad in de laatste jaren van de Hutakker-periode minder op de voorgrond. Het had met name op het laatst af te rekenen met interne problemen, die gelukkig voor een groot gedeelte binnenskamers konden worden gehouden. Enkele bestuursleden vonden dat zij hun functie maar beter konden neerleggen en deden dat ook. In de daarvoor ontstane vacatures kon worden voorzien. Arie Keeman nam het voorzitterschap op zich.

Onder leiding van Arie Keeman toog het bestuur weer met voortvarendheid aan het werk, maar werd al snel met een levensgroot probleem opgezadeld, aangezien Nikon te kennen gaf met de sponsoring van de vereniging te willen stoppen. Dat had een financiële tegenvaller van de eerste orde kunnen worden, als niet Pieter

Brüggewirth van Valkencourt B.V. zich bij bestuurslid Piet van Veenendaal had aange-diend met het voorstel om hoofdsponsor te worden. Bestuur en sponsor kwamen redelijk snel tot overeenstemming. De voorzitter kon dan ook op 26 maart 1985 aan een buitengewone ledenvergadering een aantrekkelijk contract voorleggen. De leden stonden pal achter het bestuur, getuige de vrijwel unanieme aanvaarding van het voorstel tot het aangaan van een nieuwe sponsor-overeenkomst. Het betekende wel, dat de vereniging opnieuw van naam zou moeten veranderen, maar daar stonden toch zoveel voordelen, zoals een schitterende speelzaal, tegenover, dat het vertrek uit de Hutakker niet veel tranen veroorzaakte.

Zo ging de vereniging op naar een volgende periode in het 25-jarig bestaan, de periode Valkencourt.

3.6 Valkencourt

Bestuur en leden hadden enkel op papier gezien hoe de nieuwe tafeltennishaal er uit zou gaan zien. In werkelijkheid overtrof deze echter alle verwachtingen. De vereniging had de beschikking over een hal, waar menigeen jaloers op zou worden. Niet alleen qua grootte, maar ook qua vloer, licht etc. De kantine werd wat aan de grote kant bevonden, maar daar kwamen de leden snel overheen. De gezelligheid ging voor velen nog steeds boven alles. Dit was mede de verdienste van de barbezetting, die evenals in de Hutakker de sporters en bezoekers van hun natje en hun droogje voorzagen: Faos Slegers en in de beginperiode ook nog Mien van Bree.

De verhuizing van de Hutakker naar het tenniscentrum aan de Pastoor Heerkensdreef betekende voor de vereniging echter meer dan alleen een nieuwe accommodatie. De sponsor in de persoon van Pieter Brüggewirth was verantwoordelijk voor de gehele gang van zaken rondom het eerste herenteam. De vereniging had de beschikking over de zaal en was verantwoordelijk voor de andere teams en de leden.

Elke nieuwe relatie kent moeilijke momenten. Ook de vereniging en de nieuwe sponsor moesten even aan elkaar wennen. Men was het in grote lijnen eens, maar hoe een en ander in de praktijk te realiseren, was minder eenvoudig en soms moeilijk te begrijpen. Een frequent contact tussen bestuur en sponsor was dan ook noodzakelijk om tot een vruchtbare samenwerking te komen.

Een van de bekendste en grootste verenigings-successen was het behalen van het Nederlands kampioenschap in 1986. Hiervoor zorgden Bob Potton, Huang Jianghuo, Milovoj Karekazevics en coach Bert Schoofs. Het was de eerste nationale titel voor een Brabantse club in de

hoogste divisie van Nederland. Spijtig genoeg kwam het echter aan het begin van het seizoen 1986/87 tot enkele spelerswisselingen. Zo verliet Bob Potton de vereniging, waarvoor hij jaren was uitgekomen en waarin hij voor een groot gedeelte het gezicht van het eerste team had bepaald.

De schitterende speelzaal van Valkencourt.

Niet alleen op het spelersfront vonden er wisselingen plaats. Ook op bestuurlijk niveau kwam er een wijziging. Voorzitter Arie Keeman trad af en werd opgevolgd door good-old Ad Klomp. Dezelfde Ad, die ook voorzitter was in de eerste jaren van de "sporthal-periode".

Op organisatorisch gebied deed zich een groot aantal positieve ontwikkelingen voor: de redactie van het clubblad slaagde erin met grote regelmaat een uitermate interessant en boeiend clubblad uit te brengen en de jeugdcommissie verrichtte veel werk, met betrekking tot de jeugdopvang, -training en -begeleiding tijdens de competitie.

Toch meende de sponsor nadat er twee jaren van de contractperiode waren verstreken, dat het commercieel niet langer verantwoord was, om de tafeltennisvereniging te blijven sponsoren. Hij wilde van het lopende contract af en liet weten hiervoor een afkoopsom te zullen betalen. Het bestuur wilde de zaak niet op de spits drijven en met medewerking van de gemeente slaagde men erin een principe-accord te bereiken, temeer daar er mogelijkheden aanwezig bleken te zijn, om met steun van de gemeente Valkenswaard over te gaan tot de aankoop van een eigen zaal.

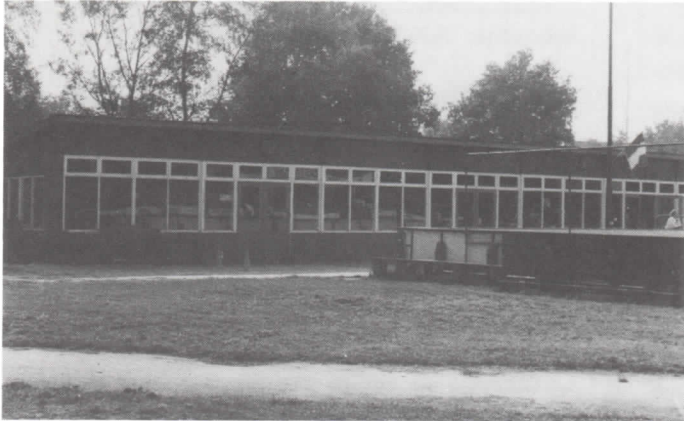
De algemene ledenvergadering nam in het voorjaar van 1987 daarom het bestuursvoorstel aan, om haar goedkeuring te verlenen aan de contractontbinding en over te gaan tot de aankoop van een eigen accommodatie, gelegen aan de Hertog Hendrikstraat.

Hoe belangrijk deze besluiten voor de vereniging waren, zal pas in de toekomst geheel duidelijk worden. Zeker is, dat met krachtige, daadwerkelijke ondersteuning van de leden er een prachtig onderkomen tot stand kan komen, goed voor nog eens 25 jaar tafeltennisplezier in Valkenswaard.

De nieuwe accommodatie aan de Hertog Hendrikstraat. Goed voor nog eens 25 jaar tafeltennisplezier.

4 De historie nader bezien

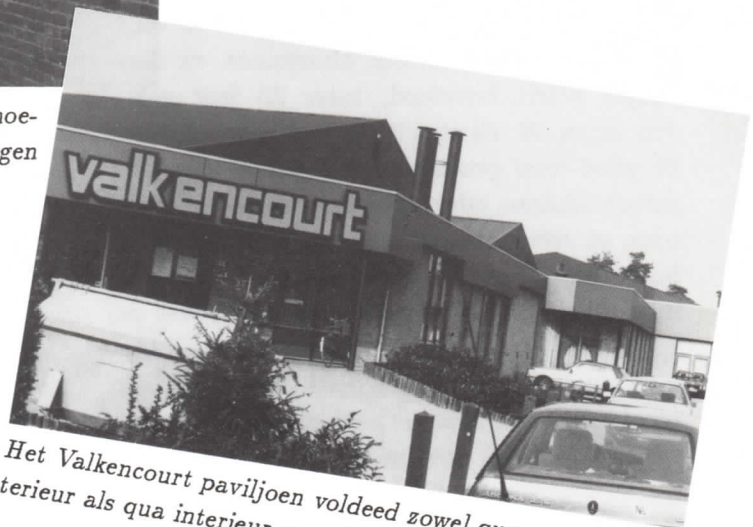
De eerste behoorlijke accommodatie, namelijk het paviljoen van De Dennenberg.

De sporthal aan de Amundsenstraat.

Het uiterlijk van de Hutakker deed niet vermoeden, dat er een riant interieur achter verborgen lag.

Het Valkencourt paviljoen voldeed zowel qua exterieur als qua interieur aan alle eisen.

4.1 Accommodaties

Dat het tafeltennis spel pas tot zijn recht kan komen, als de speelzaal, de vloer, de verlichting en de tafels waarop wordt gespeeld, aan alle daaraan te stellen eisen voldoen, vinden de meeste huidige sporters vanzelfsprekend. Het gros van de leden van TTV Valkenswaard is immers niet anders gewend.

Gedurende de afgelopen 25 jaar hebben de elkaar opvolgende besturen echter veel tijd en aandacht aan de huisvestigingsproblemen van de vereniging moeten besteden. Lees maar.

Het begon 25 jaar geleden met het kopen van enkele tafeltennistafels, waarvoor een lening moest worden aangegaan. Daarmee was probleem nummer één opgelost. Er kon nu worden gezocht naar een geschikte speelzaal. Eigenlijk was dat geen echt probleem, want Valkenswaard had toendertijd de meeste cafés per inwoner in ons land en bijna dagelijks kwamen er nieuwe bij. Elke zichzelf respecterende uitbater had bij zijn café een zaaltje voor bruiloften en partijen, zodat het verenigingsbestuur ruim voldoende keus had, om tot een verantwoorde beslissing te komen.

Tafeltennis is een zaalsport, die thans als regel in sporthallen, specifieke accommodaties voor kleine zaalsporten, riante clubhuizen en dergelijke wordt beoefend, maar 25 jaar geleden lagen de kaarten toch wel even anders. Er werd toen getafeltennist in kleine zaaltjes, parochiehuizen, stinkende bouwvallen van kantines en onverwarmde loodsen. Er werd daarbij niet gelet op de kwaliteit van de verlichting of de konditie van de speelvloer. Was de speelvloer te glad, dan kon een natte dweil bijvoorbeeld voor een prima oplossing zorgen. Er werd echter wel naar het geld gekeken. Dat was er bijna niet, dus alles moest zo goedkoop

mogelijk. Als het maar gezellig was.

Gezelligheidseisen werden er wél gesteld. Op de eerste plaats speelde iedereen voor zijn plezier en dan valt de keus al vrij snel op een café-zaal. Een café biedt immers mogelijkheden te over, om ook na de training gezellig bezig te zijn. Je kunt iets drinken, een kaartje leggen, of biljarten.

Gedurende de eerste periode van haar bestaan, had de vereniging haar speelzaal achtereenvolgens in zaal Manders, gelegen aan de Markt, zaal Lugano, gelegen aan de Leenderweg en tenslotte in de zaal van Bar Central (de oude zaal Manders). In deze laatste zaal, waar de familie van Eembergen de scepter zwaaide, was de vereniging gedurende de eerste periode van haar bestaan, het langst gehuisvest.

Er werd gespeeld op twee Heemskerk-tafels en twee afdankertjes, waar nu niemand meer op zou willen trainen, laat staan spelen. Voor aanvang van de trainingen en wedstrijden moest de zaal eerst worden opgeruimd, moesten de gaskachels worden aangestoken en de tafels worden opgezet. De lampions en feestslingers bleven hangen. 's Winters was het vaak bitter koud, maar ook gezellig. Na afloop douchen was er natuurlijk niet bij. De meeste mensen hadden zo'n ding niet eens in huis, dus zo'n ramp was dat nu ook weer niet.

Als je aan sport doet, wil je meestal winnen. Ook 25 jaar geleden was dat al zo en dat was dan ook de reden, dat op een gegeven moment werd besloten naar De Dennenberg te verhuizen, omdat die accommodatie vele malen beter was en er bovendien veel vaker getraind zou kunnen worden. Er werd toendertijd maar één avond per week getraind en dan kom je niet ver.

De speelzaal van De Dennenberg bood in de zestiger jaren volop gelegenheid om te tafeltennissen.

Toen de vereniging in 1967 met De Dennenberg samenging, kwam zij niet terecht in de accommodatie zoals die thans is. Alleen het voorste gedeelte van de kantine stond er toen.

Pas een jaar later werd het tweede gedeelte van de kantine gebouwd en kwamen er douches en kleedkamers bij.

De Dennenberg is gedurende een lange reeks van jaren de thuisbasis van de vereniging geweest. Het was een prima opvangcentrum voor de aanstormende jeugd. Het was er goed, goedkoop en gezellig toeven. Niettemin voldeed de accommodatie uiteindelijk niet aan de eisen,

die het spelen in de hogere klassen met zich meebracht. Het schuin aflopende en daardoor te lage plafond, de geringe ruimte in de zaal en achter de tafels, alsmede de gladde vloer, noodzaakten het bestuur zich te bezinnen over oplossingen. Die bleken tenslotte op De Dennenberg niet te kunnen worden gevonden. Een conflict met het stichtingsbestuur verhaastte het vertrek van de vereniging en met medewerking van de Gemeentelijke Dienst Sportzaken was begin 1976 de verhuizing naar de sporthal aan de Amundsentraat een feit.

Alhoewel de sporthal voor de sportbeoefening aan de eisen voldeed, is het voor de meeste

leden nooit een echt tehuis geworden. De immense zaal miste te enen male de knusheid van De Dennenberg, alhoewel Harry en Lies van Rooy van de handbalvereniging hun uiterste best deden het zo gezellig mogelijk te maken. Daarenboven was de kantine-exploitatie niet in eigen handen. Dat betekende niet alleen, dat er geen eigen volk achter de bar stond, maar dat er van alle gedronken pilsjes, niet één dubbeltje naar de clubkas ging. Dat vond de penningmeester natuurlijk allesbehalve plezierig. De sporthal werd door het bestuur daarom al snel beschouwd als een tijdelijke oplossing. Het ideaal van een eigen home kwam gelijktijdig bovendrijven. De huur van de sporthal was bepaald niet laag en daar kwam nog bij, dat er geen inkomsten uit bordreclame, of kantine-exploitatie tegenover stonden. Ondanks het feit, dat de eerste bescheiden ontvangsten uit de sponsoring enige verlichting brachten, bleef het tobben. Uiteindelijk leidden de inspanningen van bestuur tot het besluit een eigen accommodatie te stichten en gingen de leden met dit besluit accoord.

Zo belandde de vereniging in de Nikon-hal aan de Hutakker, die met sponsorgelden, leningen en grote persoonlijke inzet en werkracht van de leden, tot stand kwam. De Hutakkerperiode ligt de meeste leden nog vers in het geheugen. Er kon uitstekend getafeltennist worden, maar niet alleen dat. Behaalde kampioenschappen, speciaal die van het eerste team, werden uitbundig gevierd. Voorzitter Arie Keeman wist iets van feestvieren af en onder zijn leiding konden feesten niet mislukken. De Europa-cup wedstrijden in de Hutakker trokken steeds veel publiek en na afloop kon men in de bar over de hoofden lopen. De barbezetting werkte op volle toeren en de penningmeester kon zich regelmatig in de handen wrijven.

Het feit, dat de accommodatie aan de Hutakker geen eigendom van de vereniging was, betekende hoge huurprijzen. Alhoewel er sprake was van een "eigen home", zat de vereniging toch in een huurhuis. In een huurhuis kun je niet altijd alles doen wat je wilt. Je kunt het bijvoorbeeld verbouwen, maar je wordt dan juridisch geen eigenaar van die verbouwing. Bij opzegging van de huur, of bij beëindiging van het contract gaat de eigenaar van het pand met de revenuen strijken.

Gedurende de Hutakkerperiode liep het contract met de sponsor af en diende het bestuur om te zien naar een nieuwe sponsor. Dat werd Valkencourt en dat hield in, dat de vereniging weer in een nieuwe accommodatie terecht kwam. De beste die zij tot dan toe had gekend. Alles nieuw. Er was natuurlijk kritiek. Vaak terechte kritiek. De bar was te groot en dus minder gezellig. Jo Handgraaf klaagde over de verwarming. Niettemin was iedereen het er over eens, dat de vereniging met de overstap naar Valkencourt weer een belangrijke stap in de goede richting had gedaan.

Toen begin 1987 vaststond dat de sponsor het contract met de vereniging wilde afkopen en verder bleek, dat er met medewerking van het gemeentebestuur mogelijkheden aanwezig waren tot aankoop van een eigen accommodatie over te gaan, zeiden bestuur en leden unaniem: ja. Daarmee eindigde een periode van 25 jaar tafeltennis in gehuurde accommodaties en zou de vereniging voor het eerst een echt eigen huis kunnen gaan betrekken.

4.2 Sponsoring

Lugano   Reflex
De Dennenberg
Nikon   Valkencourt

Vanaf het moment dat de vereniging zaal Lugano betrok en dat was nog in het jaar van oprichting, was er in feite al sprake van sponsoring. Een sponsor is iemand die de kosten van iets voor zijn rekening neemt, of geldelijke ondersteuning verleent, met als tegenprestatie, dat de gesponsorde partij reclame maakt voor de sponsor.

Het voeren van de naam Lugano was reclame en de lagere zaalhuur een vorm van geldelijke ondersteuning. Er zou dan ook gesteld kunnen worden, dat de vereniging in haar 25-jarig bestaan bijna van meet af aan met sponsoring te maken heeft gehad en dat Lugano derhalve de eerste sponsor was.

De verschillende besturen hebben steeds meer oog gehad voor het financiële reilen en zeilen van de vereniging, dan voor de naam ervan. Dat heeft er wel toe geleid, dat de tafeltennisvereniging gedurende haar 25-jarig bestaan nogal wat namen heeft gevoerd.

Ook de naamsverandering van Lugano in Reflex had met geld te maken. De fusie met TTV Bergeyk in 1966 had immers mede ten doel in het bezit te komen van een goede Heemskerk-tafel.

Na Lugano trad Stichting De Dennenberg als sponsor op. Daar werd als tegenprestatie voor het voeren van de naam De Dennenberg, de accommodatie ter beschikking van de tafeltennisvereniging gesteld en vloeide een gedeelte van het exploitatie-saldo van de stichtingskantine in de verenigingskas.

Dennenberg logo.

Dat de tafeltennisvereniging met handen en voeten gebonden was, deed het bestuur niet veel, omdat daar vele voordelen voor de vereniging tegenover stonden. Het bedrag dat de sponsor, in dit geval dus Stichting De Dennenberg, ter beschikking stelde, is nooit bij benadering te schatten geweest, omdat ook bijkomende, niet in geld uit te drukken zaken, zoals grote toegankelijkheid voor jeugdigen en een prima image, de vereniging ten goede kwamen.

Op het einde van de Dennenberg-periode kwam voor het eerst "echte" sponsoring om de hoek kijken. Voordien was steeds sprake geweest van, zoals dat wordt genoemd: soft-sponsoring.

Met de komst van Frits Bergman, die KLM-tours wist over te halen de vereniging geldelijk te ondersteunen en gratis van kleding te voorzien, begon de sponsoring meer gewicht te krijgen.

De verhuizing naar de sporthal aan de Amundsenstraat had nogal wat nare geldelijke gevolgen. De huur van de hal was niet onaanzienlijk en met betrekkelijk weinig leden moest die niettemin worden opgebracht. Alhoewel de gemeente Valkenswaard een zeer coulante schuldeiser bleek te zijn, bleef het bestuur met grote financiële problemen kampen, die eerst met de komst van Nikon als sponsor werden opgelost. Met Ed Brouwer, de importeur van Nikon werd een vijfjarig contract afgesloten. Dit contract legde onder meer vast, hoe het sponsorgeld besteed diende te worden. Met deze geldelijke ondersteuning moest het mogelijk zijn naar de landelijke top door te stoten en zodoende voor de nodige publiciteit voor Nikon te zorgen. Het is onnodig te vermelden, dat ook hier Frits Bergman met zijn contacten in de reclamewereld, de voortrekker was.

De sponsoring door Nikon zette een ontwikkeling in gang, die eigenlijk al op De Dennenberg

was begonnen. Er werden top-spelers naar Valkenswaard gehaald. Nu niet uit de regio, maar uit het hele land. De tafeltennis sport in Nederland kreeg te maken met een nieuw fenomeen. De vereniging stak namelijk niet onder stoelen of banken wat ze wilde bereiken en dat er door de sponsor geldelijke steun zou worden verleend om dat te bereiken.

Het sponsorgeld was echter niet uitsluitend voor het hoogste team, of voor de hoogste teams bestemd. Een deel ervan zou ten nutte van de gehele vereniging worden aangewend. Het bestuur was van mening, dat in dit kader een eigen accommodatie meer dan wenselijk was en ging er toe over om hiervoor geld te reserveren. Met de zekerheid van het vijfjarig sponsorcontract kon uiteindelijk de wensdroom van een eigen accommodatie worden gerealiseerd. Dat werd de zaal aan de Hutakker. De verbouwing van deze zaal had echter nimmer plaats kunnen vinden, als er geen sponsor zou zijn geweest.

Aan Nikon dankt de vereniging het feit, dat ze doordrong tot het hoogste niveau, de ere-divisie en dat ze gedurende een flink aantal jaren de beschikking had over een uitstekende accommodatie.

tafeltennisvereniging

valkenswaard

TAFELTENNISVERENIGING

VALKENSWAARD

Aan alles komt een einde en zo kwam er ook een einde aan de Nikon-periode. Voor de vereniging betekende dit, dat er een nieuwe sponsor gevonden moest worden, wilde men niet een flink aantal stappen terug doen. Het bestuur slaagde erin een nieuwe sponsor te vinden, in de persoon van Pieter Brüggewirth en zo betrok de vereniging in mei 1985 haar nieuwe accommodatie en ging onder de nieuwe naam TTV Valkencourt verder. De officiële opening van de tafeltennishal volgde in september. Dat was het begin van de Valkencourt-periode.

Hoogtepunt was het behalen van de nationale titel voor het eerste team in 1986. Toen begin 1987 de sponsor te kennen gaf het contract met de tafeltennisvereniging te willen beëindigen, noopte dit het bestuur om te zien naar een andere accommodatie en een andere sponsor. Met steun van het gemeentebestuur werden plannen ontwikkeld, een andere accommodatie te betrekken, die eigendom van de tafeltennisvereniging zou worden. Gedurende het samenstellen van dit boek zijn deze plannen reeds voor een groot deel gerealiseerd.

Faos blijft de gastheer.

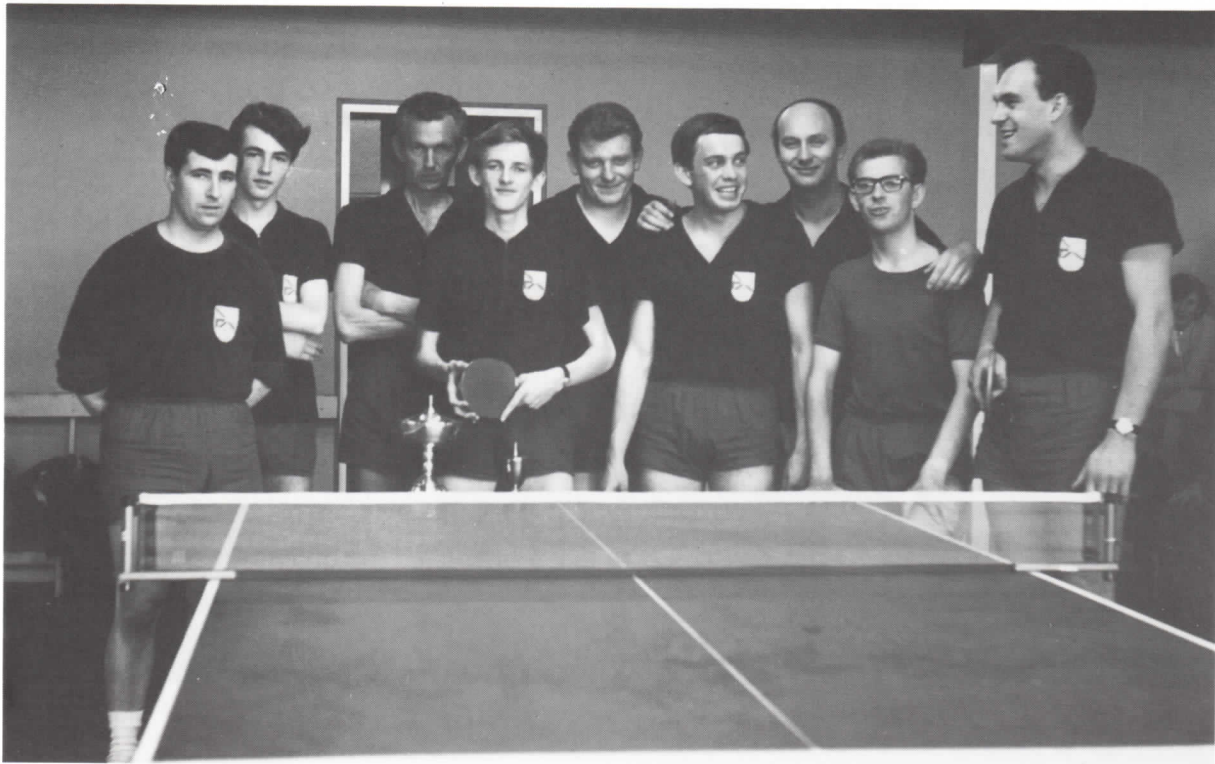
4.3 Het spelniveau

De vereniging heeft gedurende het grootste deel van haar bestaan getracht het spelniveau te verhogen en dit is dan ook nagenoeg ononderbroken een belangrijk onderdeel van het beleid geweest. Reeds vrij snel na de oprichting werd de noodzaak van een goede technische begeleiding door het bestuur onderkend. Zo werd reeds in 1965, dus drie jaar na de oprichting, een betaalde trainer aangesteld. Van betaling kon je eigenlijk niet spreken; het was meer een zakcentje, net genoeg om de reiskosten en de verteringen te dekken.

Met de komst van deze trainer, in de persoon van Harry Coppens uit Eindhoven, moest het mogelijk worden, om door te stoten naar de 2^e klasse. Tot dan had de vereniging zich met

moeite uit de 4^e en laagste klasse weten te onwortelen, maar was in de 3^e klasse blijven steken. Het bestuur, dat van mening was, dat slechts aanvulling vanuit de jeugd ervoor zou kunnen zorgen, dat er via kampioenschappen in hogere klassen zou kunnen worden gespeeld, greep daarom in 1966 de kans aan, om naar De Dennenberg te verhuizen. Daar zat immers voldoende jeugd.

Na Harry Coppens werd Doukie Harks aangetrokken. De 2^e klasse werd bereikt. Vervolgens werd Harrie Vaessen ingehuurd. Harrie had met zijn vereniging (Maasbree) in de hoogste vaderlandse klasse gespeeld en hij zorgde ervoor, dat de vereniging naar de 1^e klasse kon promoveren.

Een overzichtsfoto van de senioren uit de beginjaren van De Dennenberg. De voorzitter ontbreekt, omdat hij vermoedelijk achter de camera stond.

Enkele kampioensteams, zowel senioren als junioren uit De Dennenbergtijd.

Aangezien Harrie Vaessen door tijdgebrek moest afhaken, adviseerde hij het bestuur, om met Jan Suiskens in zee te gaan. Hij kende Jan uit zijn Maasbree-tijd en had samen met hem in het eerste team van Maasbree gespeeld. Hij wees erop, dat Jan Suiskens met veel succes als trainer van de Limburgse jeugd optrad. Het bestuur besloot daarom, om Jan Suiskens te contracteren en dat bleek een heel goede greep te zijn.

Onder leiding van Jan Suiskens wisten de junioren en de senioren door te storen naar de landelijke klassen. Veel spelers van dit moment hebben van Jan Suiskens de eerste beginselen van de tafeltennissport geleerd. Naast zijn technisch kunnen waren zijn enthousiasme en joviale wijze van optreden een drijfveer voor zijn pupillen, om veel en vastberaden te trainen, hetgeen niet zonder succes bleef.

In 1976 vertrok de vereniging naar de sporthal. Op De Dennenberg liet zij een stukje gezelligheid achter. Van de intimiteit van De Dennenberg kwam zij in de meer onpersoonlijke sfeer van een sporthal terecht. Door de echte sponsoring werd die zakelijkheid nog eens geaccentueerd.

Tijdens de sporthal-periode deed Thieu van Vroenhoven zijn intrede als hoofdtrainer van de vereniging. Er werd nu zeer systematisch gewerkt en zijn inzet en fanatisme waren een impuls, die door alle competitie spelers goed werd gevoeld en zijn uitwerking niet miste. Er werd zeer prestatiegericht gewerkt en de kampioenschappen waren dan ook niet van de lucht. Thieu van Vroenhoven heeft net als Jan Suiskens, een zeer belangrijke bijdrage geleverd aan de speltechnische ontwikkeling van de vereniging.

*Een van de vele kampioensteams uit de Nikon periode.
Vlnr Chris Vos, Mart van Son en Theo Kole*

Toen Thieu van Vroenhoven werd opgevolgd door Bert Schoofs — de vereniging huisde toen al in de Hutakker — kwam het accent meer te liggen op de coaching en training van het eerste team. De training van de overige spelers lag inmiddels in handen van eigen leden, die hun bondsdiploma hadden behaald. Met het vertrek van de vereniging uit het Valkencourt-complex kwam in 1987 ook een einde aan de samenwerking met Bert Schoofs.

Eén aspect heeft een bijzondere rol gespeeld, bij de pogingen, om hoger op te komen. Er werden spelers van buitenaf aangetrokken, die tegen betaling voor de vereniging uitkwamen. In de meeste gevallen werd de aangetrokken trainer gevraagd, tevens het eerste team te versterken. Parallel lopend met de verdergaande sponsoring, werd het niveau van de ingehuurde topspelers hoger, hetgeen uiteindelijk resulteerde in het behalen van het Nederlandse kampioenschap in 1986.

De technische leiding heeft het laatste decennium kunnen steunen op een groot aantal vrijwilligers. Deze vrijwilligers namen een groot deel van de daadwerkelijke trainingen en begeleiding voor hun rekening. Een hoofdtrainer kan nu eenmaal niet alle trainingen zelf verzorgen, bij elke jeugdwedstrijd aanwezig zijn, of tijdens toernooien al zijn pupillen begeleiden. Het vele werk van de vrijwillige trainers is vooral de laatste jaren, de basis van succes geweest en zal ook in de toekomst voor verdere successen moeten zorgen.

In dit boek kunnen helaas niet alle behaalde titels en kampioenschappen worden vermeld. Dat zou onbegonnen werk zijn, vele bladzijden vullen en voor de lezers even saai zijn, als het lezen van een telefoongids. Bovendien zou het niet eerlijk zijn tegenover de leden, die nooit kampioen zijn geworden, maar voor de vereniging van onschatbare waarde zijn geweest. De successen die zijn behaald, zijn immers door alle leden behaald; door samen te werken, elkaar te ondersteunen en zonedig op te vangen. Alhoewel de meeste externe publiciteit gewoonlijk naar de hoogste teams binnen een vereniging gaat, moet dit jubileumboek op de eerste plaats de prestaties van alle leden naar behoren belichten. Vandaar, dat een willekeurige greep is gedaan in het vele fotomateriaal dat voorhanden was. De samenstellers hebben daarbij getracht, om oude foto's van huidige leden, wegens de grotere herkenbaarheid, te gebruiken.

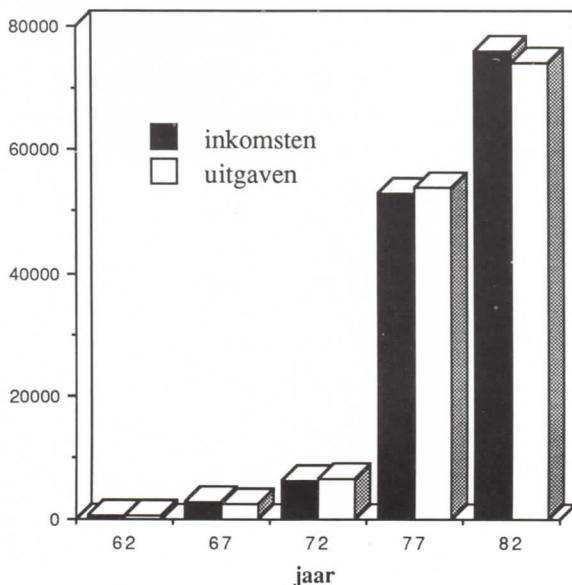
Wat deze foto's niet laten zien, is de speelvreugde van de jeugd, het fanatisme van de recreanten, de begeleiding van de vele vrijwilligers, de inspanningen van het bestuur en het gastheerschap van de barbezetting. Deze aspecten vormen echter wel de basis voor de toekomst en bepalen de sfeer waarin het verenigingsleven kan groeien en bloeien. Zodoende zorgen bestuur en leden voor het spelpeil van de vereniging en is een gestadige verhoging ervan voor de toekomst gewaarborgd.

4.4 De financiën

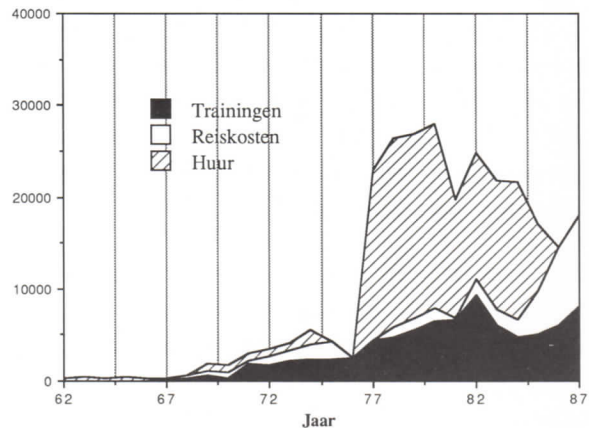
Om de vereniging 25 jaar te kunnen laten voortbestaan, is het noodzakelijk geweest, om een kwart eeuw lang de eindjes aan elkaar te knopen. Elkaar opvolgende penningmeesters hebben veel en vaak hoofdpijn gehad; de behoefte aan geld was meestal groter dan de inhoud van de portemonnaie.

Vooraf in de beginjaren was het moeilijk. De contributiehoogte stond vast en pas achteraf bleek dan vaak, dat er onvoorziene uitgaven te doen waren. Acties om donateurs te werven, balavonden en bedelpartijen moesten dan uitkomst brengen, maar het resultaat van die acties viel vaak bitter tegen. Veel trucs om aan geld te komen waren er niet. Het kleine aantal leden bracht weinig geld in het laadje en dat geld werd snel opgeslokt door zaalhuur en aankoop materiaal. De diverse uitgaven waren opgeteld meestal net iets hoger dan de inkomsten.

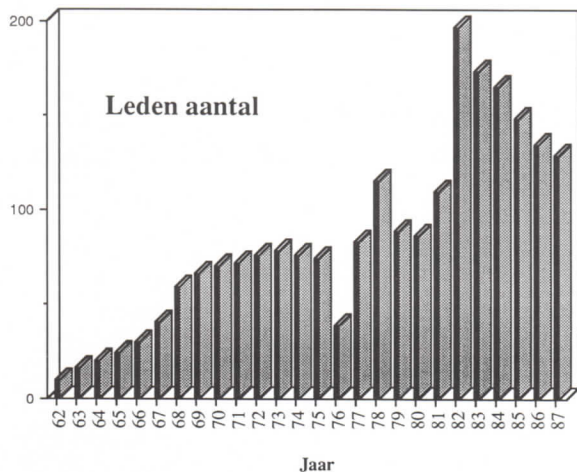
Inkomsten - Uitgaven

Huur - Reiskosten - Trainingen

Na de moeilijke beginjaren zorgde De Dennenberg voor enige financiële verlichting. Er behoefde geen zaalhuur meer betaald te worden, want we zaten immers in zekere zin in ons eigen home, maar aan de andere kant waren er weinig mogelijkheden om extra inkomsten te verwerven, of een zelfstandig financieel beleid te voeren. De contributiehoogte stond vast. Die was laag, een kwartje per week. Tekorten werden door de stichting bijgesteld. De stichting haalde haar geld voor een zeer belangrijk deel uit de kantineopbrengsten. Voor die opbrengsten zorgden de leden van de vereniging, dus in feite kreeg de tafeltennisvereniging een sigaar uit eigen doos. Ook andere vormen van inkomsten deden hun intrede, zoals subsidie van de gemeente, Toto/Lotto, Grote Club Aktie en dergelijke. Geld bleef er echter nooit over en toen de vereniging naar de sporthal verhuisde bezat zij niets.

De vereniging, steeds gewend geweest aan een lage contributie, moest op zoek naar andere bronnen van inkomsten, dus moest er een sponsor komen, want sponsors zorgden er immers voor, dat je snel in de financiële hemel terecht kwam. Vanaf het moment, dat de eerste sponsor zijn intrede deed, is er op het financiële vlak veel veranderd. De leden merkten daar in het algemeen niet zo veel van, maar de penningmeester des te meer. Er waren aanzienlijke uitgaven te doen. Ondanks de sponsoring bleef er geen geld over.

Toen de vereniging de Hutakker betrok, was er geen geld om de nodige verbouwing te financieren. Met behulp van de eigen werkzaamheid van de leden kwam die verbouwing echter toch tot stand en met behulp van de sponsor en de inkomsten uit de eigen bar kon alles uiteindelijk toch op z'n pootjes terecht komen.

Dankzij het verstandige financiële beleid gedurende de Valkencourt-periode is de vereniging er in geslaagd, om toch een bescheiden reserve te kweken, die het mede mogelijk maakte het eerste echte eigen home aan de Hertog Hendrikstraat te realiseren.

De vereniging heeft nu de mogelijkheid, om een structuur te kiezen die borg staat voor niet alleen continuïteit, maar tevens voor groeimogelijkheden. Een verantwoorde exploitatie maakt het op termijn nodig naar nieuwe leden om te zien, zodat ook uitbreiding van de speelaccommodatie – de tweede bouwphase – kan worden gerealiseerd.

De financiële structuur van de tafeltennisvereniging is mede onder invloed van de mogelijkheden om aan geld te komen, door de jaren heen nogal eens gewijzigd. Zo'n wijziging staat weer voor de deur. Door het annuleren van het sponsorcontract heeft de vereniging de mogelijkheid gekregen, om met behulp van het gemeentebestuur, op eigen kracht verder te gaan.

Moet de contributie nu omhoog? Moet er toch omgekeken worden naar een nieuwe sponsor? Dat zijn problemen, die worden doorgeschoven naar een nieuwe periode, de volgende 25 jaar.

Hoe het op het financiële vlak er uit ziet, is u niet in de vorm van dorre cijfers, maar door middel van heldere grafiekjes duidelijk gemaakt.

4.5 Pers en publiciteit

In de loop der jaren heeft de vereniging publicitair in de belangstelling gestaan. Naast publicaties in de landelijke en regionale kranten, was er het clubblad dat met enkele onderbrekingen toch regelmatig verscheen.

Een collage van diverse kranteknipsels brengt een en ander in beeld.

Nikon Tafeltennistitel in pro voor Dennenberg

Door de 6-4 zege op dringen tot de pro publiek, waaronder eerste team voor bezielende aanvoer het publiek menig vereniging gelukt in de geschied te vinden dat op

Toch was de strij wacht. Tot de vijf naar wens. Allet meerdere moeter den Berg. Het d Bakker menig leverde een zw de zesde partij zijn meerdere zodat de sta wist door w op 5-2 te bt de Berg en van grote k lijk aan he de gweid deze dag stand of Nikon

VALKENSWAARD - Door ge van 6-4 op Red Stars he tennissenvereniging De Der Valkenswaard ongesle lge op de titel in ganklasse C.

Met nog eer boeg zijn Jan graaf en Gerard baar geworden vo tie. Een fraai succes de Valkenswaardse eerste competitie in de afdeling meteen met een hoofdklasse bekroonde. In de zich in veiligheid door PSV-Cathrien tegen Irene, maar in de promotie-overgangsklasse heeft De Mepers de grootste moeite zich te handhaven.

Jan Suiskens was met winstpartijen topscorer Dennenberg in het tegen Red Stars ray geer hem Ook Nikon 2 kampioen

Giesse wonner berg werd uitprachtige twee gar Handgraaf op dezelfde lende start de tweede co tuigende wijz Dennenb. Swift Kluis

Nadat eerst het eerste team kampioen was geworden in de promotie hoofdklasse is ook het tweede team van tafeltennisvereniging Nikon kampioen geworden. Door de kampioenschap is promotie naar de landijke promotie-overgangsklasse een feit.

Het laatste obstakel dat genomen moet worden was de wedstrijd tegen DESO uit Roosendaal. Aangezien Nikon 2 de uitwedstrijd met 7-3 had verloren werd toch met de nodige spanning tegen dit duel aangekeken. Deze vrees bleek ongegrond. Aileen Cor van Empel moest eenmaal de eer aan de tegenstander laten. Henk Smolders en Ad van Herel bleven ongeslagen.

Nikon 1 moest na het behalen het kampioenschap nog aantreden tegen de kampioenschap uit Tilburg. Dat Nikon de enige is die aanspraak kan maken op de titel bewezen zij door met 8-2 te zegen. Thieu van Vroenhoven en Paul Bakker bleven zonder verliezen. Jo Handgraaf bleef in de competitie. In de eindwedstrijd tegen PSV-Cathrien bleef in deze wedstrijd ongeslagen.

Martien v.d. Heijden heeft door een 3-7 zege op wedstrijd ongeslagen. Nikon 5 heeft door een 3-7 zege op wedstrijd OTTC 3 zijn plaats in de derde klasse behouden. Tijdens de titelhouder onbeden waren er buiten de titelhouder, die den waren er twee teams over, die degradant nog vier teams degradeerden. Zover allen nog konden degradeerden. Zover heft Nikon 5 het niet laten komen. Henk Bosveld bleef met drie zeges ongeslagen.

Het zesde team won met 8-2 van Kadans 3. Martien Komins was met drie zeges de beste man. Henk Sandkuyl en

9 1	IRENE	9 7
9 10	Handgraaf	9 2
9 10	Bakker	

Tafeltennisvereniging Valkencourt viert feest

e lijken uit

Dennenberg-jeugd kampioen

EINDHOVEN - Van de tafeltennisvereniging Dennenberg zijn eerste wedstrijd De overgangsklasse met de volle loor met het kleinste verschil (4-8) PSV/Cathrien speelden in Goirle ge 8-2 ten onder ging tegen Red Stars.

Het op twee plaatsen gewijzigde PSV/Cathrien leed, na een hoopvolle 3-2 voorsprong, toch een teleurstellende 4-6 nederlaag tegen St-Aloysius uit Graauw. De grote routine van Wilfried Dumex (3x winst) en René van Dijk (2x) gaf de doorslag tegen de Eindhovense nieuwelingen Van Herel (1x) en Van Gestel (0). Na een 1-2 achterstand gaf het door Van Vroenhoven en Van Herel gewonnen dubbelspel een ommekeer te zien, waarna Mathieu van Vroenhoven enkele moeite had met Mathijssen: 3-2. Bij de Zeeuwen speelde Dumex hierop een beslissende rol door Van Gestel, een heel tegen de verhouding in, ook Van Vroenhoven te kloppen. Om dat Ad van Herel er niet in slaagde met topspinballen de gevaarlijke uitvallers van routinier Van Dijk te aanpakken, ging zelfs een verdiende n-équipe voorbij. In enkele duel over Van Herel won wel de van Gestel kansloos Dijk 4-6.

Bridge-seizoen weer begonnen

EINDHOVEN - Het bridge-seizoen in Eindhoven werd geopend met wedstrijden van de bondsvier-tal competitie van de promotie-klassen. Groep 7 Bridgekring 2-B.C.70 2 9-11 en Groep 8 B.C. F.A.E.-Centrum 5-15. De eerste thuiswedstrijden zullen worden ge-zald op zaterdag 4 oktober in de Kleine Berg 16; aanvang 14.00 en gratis toegankelijk voor belangstel-

Zondag 14 september werd het klaveren-toernooi verspeeld, (af-speld in het bezit van meer dan 500 kwamen er 12 uit Eindhoven en daarvan namen er 5 prijzen in ont-het internationale Philip Morris European Bridgecup toernooi te Den Haag op 1 en 2 november.

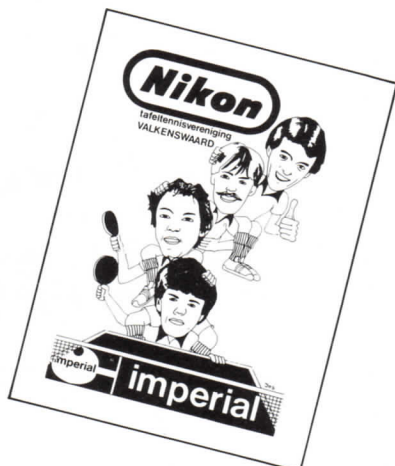
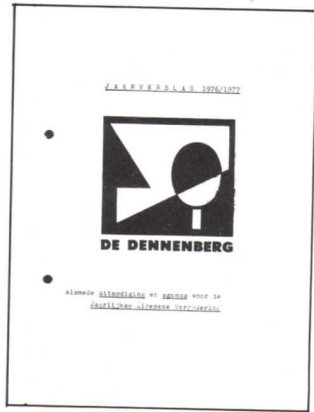
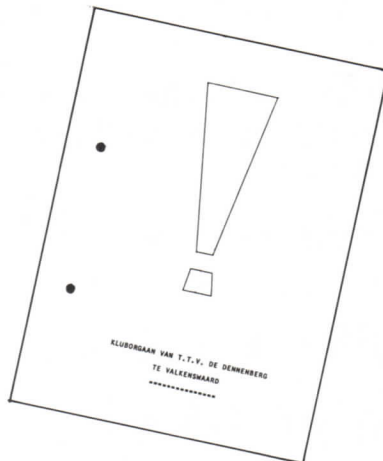
Vrijdag 26 september organiseert B.C. Culbertson te Geldrop voor de zevende maal het Harten-3-toer-nooi. Niet bij clubs aangesloten dit paren-toernooi is ingespeeld in wedstrijd tussen teams van de bridgeclubs uit de speelkring Eind-met als inzet een door het district-bestuur beschikbaar gestelde wis-selclubkampioen, daarvoor was het twee maal B.C. Centrum. Aannel-dingen tot 24 september tel. 040-363234. Aanvang 19.45. De dis-trictsparen-competitie zal op 6 ok-tobers van start gaan met vier wed-dagavonden.

AAC-record op 4x800 meter

PAPENDAL (ANP) - Een team van AAC heeft zaterdag op de kunststofbaan van Papendal een geslaagde aanval gedaan op het Nederlandse record 4 x 800 meter, uit Reynaldo Mercelina, Arne Tvers, Philip Smits en Frank Nusse steerde 7.31.9.

Het oude record stond sedert 5 tember 1970 (Uden) met 7.35.8 in de ploeg van AAC maakte t Nusse. Die als laatste loper us onder de 1.47.0 werd ge-...okt.

Fol.	MAAND	ONTVANGSTEN	Transport	
15-2		Contribution		24,25
22-2		idem		2,1 -
1-3		idem		2,1 -
8-3		idem		20,25
15-3		idem		2,25
19-3		Inschrijving B. & Gemen		1,50
19-3		idem M. & Gemen		7,-
27-3		idem		1,5 -
27-3		Contribution		10,50
27-3		idem		1,5 -
29-3		idem		6,50
1-4		idem		8,50
5-4		idem		1,50
8-4		Inschrijving Reunioen		148,0
8-4		Contribution		11,50
12-4		idem		6,-
16-4		idem		8,-
19-4		idem		

	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	Totaal	
M v																								
G v																								
H v																								
Ho																								
7																								
8																								
9																								
10																								
11																								
12																								
13																								
14																								
15																								
16																								
17																								
18																								
19																								
20																								
21																								
22																								
23																								
24																								
25																								
26																								
27																								
28																								
29																								
30																								
31																								
Totaal																								

ENGLISH TABLE TENNIS ASSOCIATION

Chairman: J. Buijs
 English Chairman: G. van
 Vice-Chairman: A. Buijs
 General Secretary: J. de Boer

25th November 1980

99/AWS/WD

The Secretary
 Nederlandse Tafeltennisbond
 Weverlaan 11
 2271 BL Voorburg
 NETHERLANDS

Dear Sir

Would you please note that on behalf of the English Table Tennis Association permission is hereby given for our member Robert Fickton to play table tennis in the Netherlands for the Nikon table tennis club from 1st January 1981 to 30th July 1981 and we trust that this will meet with your approval.

Yours sincerely

M. Shijes

Geachte Heer;

Uw brief betreffende de beëindiging van Uw lidmaatschap van t.t.v. De Dennenberg d.d. 8 juni 1977 hebben wij ontvangen. Wij zijn blij dat U met zoveel plezier lid van onze vereniging bent geweest. Helaas is dit niet tot uiting gekomen in Uw contributie betaling. Uw contributie achterstand bedraagt op dit moment f35,50. Wij verzoeken U dringend de achterstallige contributie zo spoedig mogelijk over te maken op:

giro 1150000 tnv. ABN Valkenswaard
 onder vermelding tgv.rek nr. 52 78 14 555 t.t.v. De Dennenberg
 banknr. 52 78 14 555 ABN Valkenswaard

Mocht U aan dit verzoek binnen 14 dagen geen gevolg geven dan voelen wij ons genoodzaakt, via de N.T.T.B. maatregelen te nemen die verder tafeltennissen binnen deze bond voor U onmogelijk maakt. Wij hopen dat U ons niet tot deze maatregel zult noodzakken.

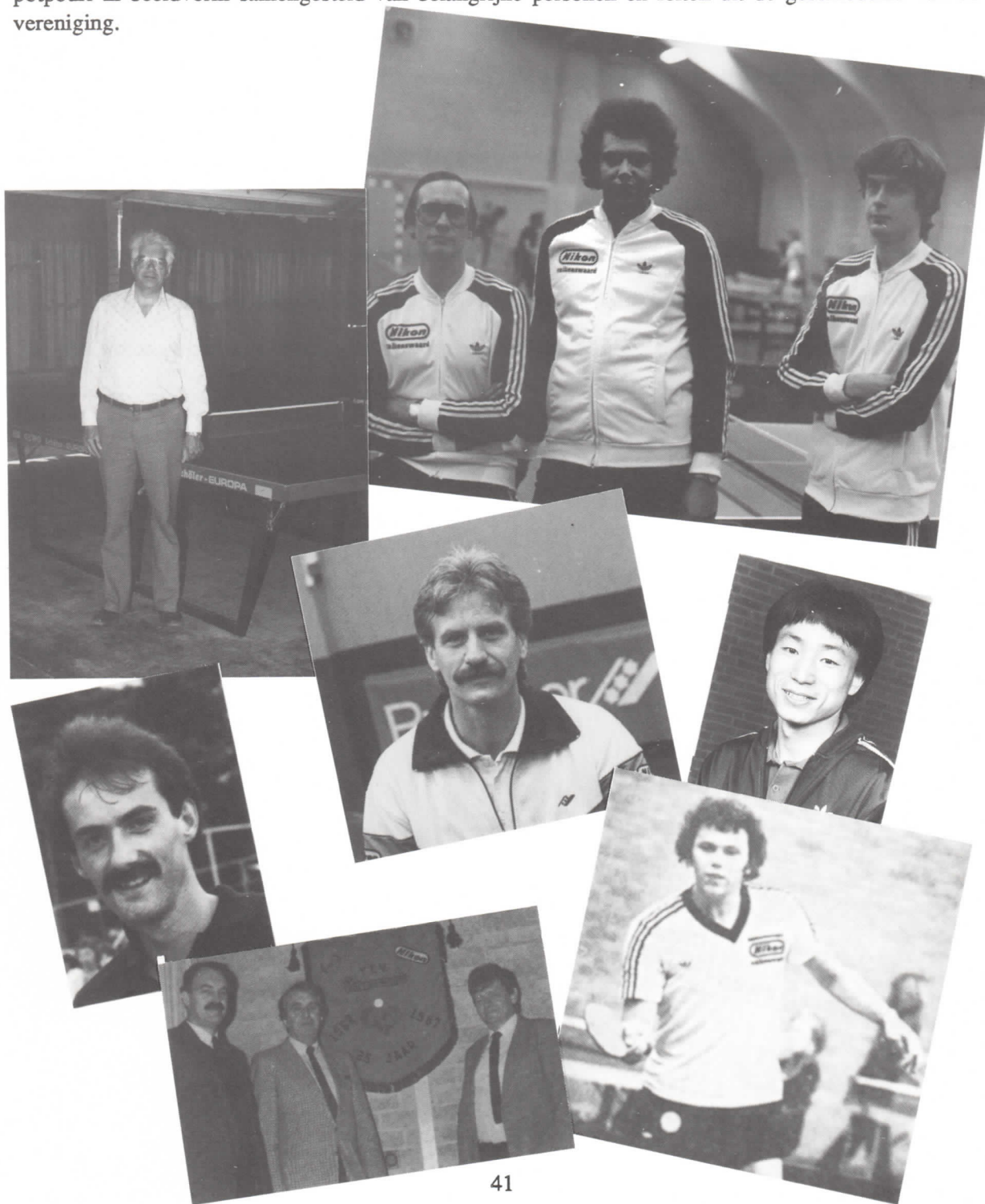
U was achter van aug '75 tot en met juni '77	14 x f 6,-	f 84,-
bondsgeld '75-'76	9 x f 7,50	f 67,50
'76-'77		f 18,-
		f 21,-
		<u>f 190,50</u>

ontvangen f 155,-
 nog te betalen: f 35,50

met vriendelijke groeten
L. Ubachs

4.6 Diversen

De samenstellers hebben gepoogd niets en niemand te vergeten en hebben als uitsmijter daarom een potpouri in beeldvorm samengesteld van belangrijke personen en feiten uit de geschiedenis van de vereniging.

5 Met dank aan

De samenstellers van dit jubileumboek zijn grote dank verschuldigd aan allen, die bij de totstandkoming ervan een bijdrage hebben geleverd. Een opsomming van alle namen is helaas niet mogelijk en zou bovendien het risico in zich bergen onvolledig te zijn.

Toch is een woord van dank en waardering op zijn plaats voor:

- degenen, die hun tijd beschikbaar stelden voor een interview
- allen, die oude foto's, clubbladen, kranteknipsels en documenten hebben aangedragen
- de oudgedienden, die diep in hun herinnering hebben moeten graven, om een bijdrage te leveren
- het bestuur voor het beschikbaar stellen van het verenigings-secretariaat en een budget
- de leden die de vereniging in 25 jaar hebben opgebouwd en zonder wie het nooit tot een jubileumboek zou zijn gekomen.

5.1 Colofon

Dit boek is in opdracht van het bestuur samengesteld door een commissie bestaande uit:

- Anja Boogers
- Jan Kuitert
- Jan Mesman
- Henk Sandkuyl
- Henk Smolders
- Nes Staals

Met de eindredactie waren belast:

- Jan Kuitert
- Henk Sandkuyl

